

UUT'T OLDE VODDEN

Al wone wie hier goed en vriej
Toch gouw wel us noa stad,
Zo as Zutphen, door hebbe wiej
Altied konnektie met ehad.
Wiej bunt tr altied bes ontvengen
Hebt ter alles können kopen,
En wadde wiej zol verlangen
Buw door zelden mis elopen!
Wiej können door goed terechte,
Ze hebt toor ok völle veschoot,
Ut dure is ok nooit slechte
Al buw wel op goedkoop vezot!

Joaren lang is tat goed egoan
Klachten hew nooit ehad!
Moor wat tr ene noew hef edoan
Breg doorin toch de klad!
Ik wazze door dan donderdag
Met us een keer mooi weer!
Das iets wat in de krante mag,
Toch gebeurt ut wels een keer!
Ut was bepööld ech wat warm,
Ik kregge ter wat heite van,
Kleepe, mien ziel onder d'arm
Fussen al dee mense door dan.
Want mense, mense wat een
mensen
Bunt toor donderdags op te béne!
Is soms wel ewes dak wensen
Was khier moors effen alléne!

!Blif toch altied intresant
Door zo tussen in te lopen,
En dan ok nog zo onder-hand
Kuj door goedkoop soms kopen.
tWodt oe soms warm umt hätte
Van waj op te mark zo zeet,
Neet enkel um koopjes, k schatte
Dat 'tde helfte um wat andes geet.
Neüs oe soms n meid as n wolk,
Want door kump de upper ten!
Tuurluk meer nog ut gewone volk
Woor ik trok ene van bun.
Moor ie zölt vake bekenden zeen
Kuj effen een preütjen maken,
Oaver ut noew of ut veleen,
En alle-hande van zaken!
Dat maakt de mark an-trekkeluk,

Gezellug, tlig oew zo goed,
Somgen vindt tat gekkeluk,
Dee hebt van dat kolde bloöd.
kVinne de mark dee mor ter weën
kGoa dr ok geerne noa toë,
Ie bunt truut, könt oe vetreën
Tussen ut drokke mark-gedoë.

Moor dan, den veurgen
donderdag,
kHadde al elopen heel verre,
Roaj us wak in ens door zag?
Zon gewone ijsco-karre!
Um dak heite wazze vant lopen
Dach ik: ik woage tr op
Ik gao us zon dink kopen,
Das ummers toch gin strop!
Ikke door dan op af egoan,
De pries hek amper op elet,
Hee hef mien zon dink edoan,
Toë dach k: woor bliëf k tr met!
Achter zon kroam, uut t gezich
Bunk ant lekken dan egoan!
En ik vegette ut neet lich,
Wat hef mien dát goed edoan!
Merakels lekker was tat dink,
kBegriep dat ze der van holt,
Moor mien hand, veral de pink
Wodden vant vas hollen kolt!

Ik kwamme hémémööl weer bie
Alle loomugheid was vot,
Ik wazze weer ganseluk bliej
Met mien lèven en mien lot!
Toë kzo ant noa geniëten was
Kreeg ik een helder ogenblik,
Ut gaf toch feitluk gin pas
Zó te geniëten: alléne ik!
Mien vrouwe ummers in huus
Had dit ok vas nog nooit egetten,
Nee hier was iets neet plus!
Moor wee zol ut mien beletten
Um dr nog ene te kopen,
Dee breng ik eur dan met,
Zonder dr um te hoëven lopen
Hef zee dan ok wat int vet!

Dus nog us noa dee karre weer

kZeië: „kWel der nog ene,
Dën nem ik met us een keer
Veur de vrouw, dee zit alléne!”
Hee dee oft um niks schélen konH
Dee um in een papierken, ik von
Dat was een goed idéé
kHeb ok betaald de tweede keer,
tDink in mien binnenzak edoan,
En noa een kot tiedjen bunk weer
Toë op Vodden an egoan.
Onder weg dach ik een keer
tWas toor heiter as k begreep
Want ik veülden dat ter weer
Zweit över mien boek nog leep!

Toë ik bie j huus ekommen was
Wok mien vrouw de ijsco geven,
Ik veülden in mien jas.....
Woor was dat dink noe ebleven?
Een papierken hémémööl plat
Zat in mien zak te kleven.
Mien léve mense, hoë kan dat?!
Ik könne eur noew niks geven!
Jaszak, boezeroën en hemp
Waarn alle drie wel nat!
Moor ai tneet zo nauw nemp
Zeg ie: „Och, wat gif tat!”

Nee, dat wast slimste neet,
Moor dat zon ijsco-man
Dee door toch vake steet
Oew zó bedriëgen kan!
Den eersten dee k had ekoch
Was goed, heel bes en lekker,
Toë k um den tweeden had
vezoch
Wodden t veur mien gekker!
kHad um ezeg: „Dissen nem ik
met
Goa ik neet drek op etten.”
Hee hef op mien woorden elet
En ik konne ut toe wel vegetten!
Ik kregge dr ene uut n ander vak
k Denke van kloor-loeder water!
Moor ik zal tum zeggen, dat zak,
Ik zië m nog wel een keer, later!

Ome Jehan